

Sygn. akt IV K 895/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Agata Lipniewska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2018 r. sprawy

a) K. M.

c. K. i B. z d. Z.

ur. (...) w S.

b) P. B.

s. Z. i L. z d. T.

ur. (...) w S.

oskarżonych o to, że:

1. W dniu 05 maja 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zabrali w celu przywłaszczenia:

- na terenie sklepu (...) przy ul. (...) w S. 8 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda

- na terenie sklepu (...) w P. 8 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda

O łącznej wartości 1.023,84 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. przy czym czynu tego P. B. dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w C. (...) z dnia (...) r. za przestępstwo z art. 279 § 1 kk mocą którego wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 17.12.2009 r. do 17.06.2011 r.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, a co do P. B. dodatkowo z art. 64 § 1 kk

2. W dniu 15 maja 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną kobietą w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zabrali w celu przywłaszczenia:

- na terenie sklepu (...) przy ul. (...) w S. 6 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda i butelki wódki K. o pojemności 0,5 litra

- na terenie sklepu (...) w P. 6 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda

o łącznej wartości 788,87 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. przy czym czynu tego P. B. dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. Zamiejskowego Wydziału Grodzkiego w C. (...) z dnia (...)r. za przestępstwo z art. 279 § 1 kk mocą którego wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 17.12.2009 r. do 17.06.2011 r.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, a co do P. B. dodatkowo z art. 64 § 1 kk

orzeka

I przyjmując, iż zachowania zarzucane oskarżonym K. M. oraz P. B. w zarzucie 1 stanowią dwa czyny wypełniające znamiona dwóch wykroczeń kwalifikowanych z art. 119 § 1 kw każdy, a polegających na tym, że:

- w dniu 05 maja 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia na terenie sklepu (...) przy ul. (...) w S. 8 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda i wartości 511,92 złotych

- w dniu 05 maja 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia na terenie sklepu (...) w P. 8 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda i wartości 511,92 złotych;

na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpow w zw. z art. 414 § 1 kpk postępowanie o nie wobec oskarżonych umarza;

II uznaje oskarżonych K. M. oraz P. B. za winnych popełnienia czynu opisanego w zarzucie 2 i za przestępstwo to:

- K. M. na podstawie art. 278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

- P. B. na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk karę w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie II wyroku wobec K. M. kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 3 (trzech) lat próby;

IV na podstawie art. 63 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec P. B. w punkcie II wyroku tiret 2 kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniu 20 maja 2014 r.

V na podstawie art. 46 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk zobowiązuje oskarżonych K. M. oraz P. B. solidarnie do zapłaty na rzecz (...) S.A. kwoty 788,87 (siedmiuset osiemdziesięciu ośmiu złotych i osiemdziesięciu siedmiu groszy) tytułem obowiązku naprawienia szkody czynem opisanym w zarzucie 2;

VI na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną K. M. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania;

VII na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądza od oskarżonego P. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w 1/2 części oraz opłatę od kary w wysokości 120 (stu dwudziestu) złotych;

VIII zasądza od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie na rzecz adwokat

- J. B. z Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 1.033,20 złotych (jednego tysiąca trzydziestu trzech złotych i dwudziestu groszy);

- G. K. (1) z Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 929,88 (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych i osiemdziesiąt osiem groszy)

tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonym z urzędu , na które to koszty składa się opłata za czynności adwokatów z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług;

Sygn. akt IV K 895/14

UZASADNIENIE

W dniu 8 maja 2014r. K. M. i jej konkubent P. B. udali się do S. w sprawach urzędowych. Tego dnia około godz. 9.20., znajdując się w sklepie (...) w P. 149, wykorzystując nieuwagę pracowników sklepu, do plecaka turystycznego, który mieli przy sobie zapakowali 8 butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda, o łącznej wartości 511, 92 zł. Następnie skierowali się do kasy, gdzie zapłacili za swoje drobne zakupy i bez uregulowania należności za wspomniany alkohol opuścili sklep.

Tego samego dnia znaleźli się także w sklepie (...) przy ul. (...) w S., gdzie około godz. 9.50. zdecydowali się na powtórzenie zaboru alkoholu. W ten sam sposób, jak w sklepie w P. zabrali 8 butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda o łącznej wartości 511, 92 zł.

Następnie wspomniany towar sprzedali przypadkowo napotkanym osobom.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia K. M., k. 17 akt sprawy (...), 263 – 264 akt sprawy IV K 895/14, 517,
- częściowo wyjaśnienia P. B., k. 15 akt sprawy (...), 264 – 265 akt sprawy IV K 895/14, 517 – 518,
- zeznania P. L., k. 3, 302 - 303 akt sprawy IV K 895/14,
- zeznania M. C., k.65 akt sprawy (...), 300 – 301,
- zeznania L. M., k. 58 akt sprawy(...),
- zeznania Ł. J., k. 31 akt sprawy(...), 301 - 302 akt sprawy IV K 895/14,
- protokół ujęcia osoby podejrzanej o dokonanie kradzieży, k. 35 – 36,

K. M. i P. B. postanowili powtórzyć opisany proceder w dniu 15 maja 2014 r.. W tym celu ponownie udali się do sklepu (...) w P., skąd około godz. 8.30. bez uprzedniego płacenia zabrali 6 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda i łącznej wartości 383, 94 zł. Następnie uczynili to także w sklepie, mieszczącym się przy ul. (...) w S., przy czym tym razem dokonali zaboru 6 butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda i jednej butelki wódki K. o pojemności 0, 5 litra, o łącznej wartości 404, 93 zł.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia K. M., k. 17 akt sprawy (...), 263 – 264 akt sprawy IV K 895/14, 517,
- częściowo wyjaśnienia P. B., k. 15 akt sprawy (...), 264 – 265 akt sprawy IV K 895/14, 517 – 518,
- zeznania P. L., k. 3, 52 akt sprawy IV K 895/14, 302 – 304 akt sprawy IV K 895/14,
- zeznania Ł. J., k. 31 akt sprawy IV K 895/14, 301 - 302 akt sprawy IV K 895/14,
- zeznania M. C., k.65 akt sprawy (...),

- zeznania L. M., k. 58 akt sprawy (...), 316 – 318,

- protokół ujęcia osoby podejrzanej o dokonanie kradzieży, k. 37 – 38,

Opisane zachowanie K. M. i P. B. zostało utrwalone na nagraniach z monitoringu, zainstalowanych we wspomnianych sklepach i ujawnione przez pracowników ochrony tych sklepów – (...) i M. C.. Analizą tych nagrań zajął się P. L. - specjalista ds. kontroli sieci (...) S.A. zs w K., zatrudniony w (...) Sp. z o.o. zs w P.. W związku z zaobserwowanymi na nagraniach sytuacjami, prowadzącymi do wniosku, że zaboru towaru za każdym razem dokonywała ta sama para, w celu ujęcia sprawców w sieci sklepów (...) pozostawiono informacje na temat powyższego ze wskazaniem, by pracownicy sklepów informowali spółkę (...) o przypadkach podobnych kradzieży, czy nawet obecności na terenie sklepów sieci (...) uwidocznionych na nagraniach K. M. i P. B..

W efekcie w dniu 20 maja 2014r. K. M. po rozpoznaniu jej w jednym ze sklepów (...), mieszczącym się przy ul. (...) w S. została zatrzymana przez pracowników ochrony tego sklepu i przekazana następnie do dyspozycji policji.

Dowód:

- zeznania P. L., k. 3 akt sprawy IV K 895/14,

- zeznania L. M., k. 58 akt sprawy (...), 316 – 318 akt sprawy IV K 895/14,

- zeznania M. C., k. 65 akt sprawy (...), 300 – 301 akt sprawy IV K 895/14,

- zeznania S. P., k. 304 - 305 akt sprawy IV K 895/14,

- protokół zatrzymania osoby, k. 9 akt sprawy IV K 895/14,

- protokół zatrzymania osoby, k. 3 akt sprawy (...).

P. B. ma obecnie skończone 31 lat. Jest kawalerem i ojcem jednego małoletniego dziecka, które znajduje się na jego utrzymaniu. Posiada wykształcenie podstawowe, z wyuczonym zawodem spawacza – brukarza. Ostatnio utrzymywał się z prac dorywczych, osiągając dochód w wysokości 500 zł miesięcznie. Nie posiada majątku większej wartości. Uprzednio był sześciokrotnie karany sędownie za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. Zamiejsowego Wydziału Grodzkiego w C. (...)z dnia (...)r. za przestępstwo z art. 279 § 1 kk mocą którego wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 17.12.2009 r. do 17.06.2011 r.,

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 517,

- karta karna, k. 461 – 462,

- dane osobopoznawcze, k. 16,

- odpisy wyroków, k. 39 – 43, 46 – 47.

K. M. ma obecnie skończone 31 lat. Jest rozwiedziona, posiada jedno małoletnie dziecko na utrzymaniu. Ma wykształcenie gimnazjalne, z wyuczonym zawodem hotelarza – barmana. Obecnie nie pracuje, utrzymując się z zasiłku wychowawczego w wysokości 1 000 zł. W przeszłości pracowała w Niemczech jako pakowacz. Dotychczas była sześciokrotnie karana sędownie w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej k. 517,

- karta karna, k. 455.

W trakcie trwania postępowania przygotowawczego P. B. został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej następnie pisemnej opinii sądowo – psychiatrycznej nie rozpoznali u niego choroby psychicznej w sensie psychozy, ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali u niego natomiast zespół zależności alkoholowej. W czasie zarzuconych mu czynów według biegłych nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej, ani znacznie ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i kierowania swoim postępowaniem, a zatem warunki art. 31 § 1 i § 2 kk nie zachodziły.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 103 – 105 akt sprawy IV K 895/14.

Także K. M. została poddana badaniu sądowo – psychiatrycznemu, na podstawie którego wydano opinię sądowo – psychiatryczną, dotyczącą oskarżonej. W jej świetle oskarżona nie cierpi na chorobę psychiczną w sensie psychozy, ani upośledzenie umysłowe. Biegli rozpoznali u niej natomiast osobowość nieprawidłową uwarunkowaną wieloczynnikowo. W czasie zarzuconych jej czynów nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej, ani znacznie ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i kierowania swoim postępowaniem, a zatem warunki art. 31 § 1 i § 2 kk nie zachodziły.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 485 - 487 akt sprawy IV K 895/14.

Oskarżony P. B. podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, wyjaśniając, że dopuścił się ich wraz z K. M., przy czym w dniu 8 maja 2014r. przyjechał do S., by załatwić sprawy urzędowe i na pomysł, by dokonać kradzieży w poszczególnych sklepach (...) wraz z oskarżoną wpadali dopiero znajdując się na ich terenie, czy też przechodząc obok sklepów. Natomiast odnośnie kradzieży, dokonanych w dniu 15 maja 2014r., jak podał, zamierzali ich dokonać już w czasie podróży z miejsca swojego zamieszkania do S.. Oskarżony wskazał ponadto okoliczności dokonywanych zaborów alkoholu w wymienionych w zarzutach sklepach, zaprzeczając jednocześnie, jakoby wśród skradzionego towaru miała znajdować się wódka K..

Na rozprawie głównej podtrzymał treść swoich wcześniejszych wyjaśnień, w dalszym ciągu przyznając się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wskazując, że środki z kradzieży miały być przeznaczone na utrzymanie i zakup łóżeczka dla dziecka. Jednocześnie wskazał, że jadąc z K. M. do S. nie mieli zamiaru dokonania kradzieży, ale znalezienia pracy, a decyzje, by dokonywać zaboru alkoholu pojawiały się spontanicznie. Ostatecznie wyjaśnił, iż nie pamięta, czy wódka K. była wśród skradzionego towaru, czy też nie.

Oskarżona K. M. w postępowaniu przygotowawczym także przyznała się do popełnienia zarzuconych jej czynów, za wyjątkiem dokonania zaboru wódki K. pojemności 0, 5 litra. Zaprzeczyła też, by zaboru tej wódki miał dokonać jej partner. Oskarżona ponadto przedstawiła okoliczności, w jakich dochodziło do popełnienia objętych zarzutami czynów. Według jej relacji po sprzedaniu skradzionego alkoholu i po tym, jak pieniądze z tej sprzedaży się skończyły, ponownie, tj. w dniu 15 maja 2014r. udała się ze swoim konkubentem do S.. Jak podała, przechodząc obok sklepu (...) postanowili spróbować dokonać ponownej kradzieży. Wyraziła żal w związku z popełnionymi czynami i wyraziła wolę poddania się samoukaraniu w trybie art. 335 kpk.

W postępowaniu sądowym, w dalszym ciągu przyznając się do sprawstwa zarzuconych jej czynów, dodała, że wraz z oskarżonym potrzebowali pieniędzy na utrzymanie oraz wizyty u lekarza w związku z jej ciążą, a dochód z pierwszej kradzieży nie był wystarczający. W świetle jej wyjaśnień w dniu 8 maja 2014r. nie mieli z góry ustalonego, że będą dokonywać kradzieży, ale później już powzięli postanowienie w tym względzie. Ostatecznie stwierdziła, że nie jest w 100 % pewna, czy dokonali zaboru wódki K., czy też nie. W swoich wyjaśnieniach wskazała też na swoje problemy zdrowotne.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych odnośnie tego, że są oni sprawcami zarzuconych im czynów, jak również odnośnie opisanych przez nich okoliczności, dotyczących dokonanego przez nich zaboru cudzego mienia, sprowadzających się do tego, że za każdym razem dokonywali tego poprzez wspólne działanie, polegające na pakowaniu towaru do plecaka i wynoszeniu go poza teren sklepu bez uprzedniego zapłacenia za niego. Ponadto Sąd nie miał podstaw, by kwestionować ich twierdzenia odnośnie tego, że decydując się na kradzież alkoholu w dniu 8 maja 2014r. czynili to w sposób spontaniczny, niejako „przy okazji”, zaś w dniu 15 maja 2014r. zaplanowali dokonywanie kradzieży dużo wcześniej, co wynika w szczególności z wyjaśnień P. B., według których takie zamierzenie towarzyszyło im już w czasie podróży z ich miejsca zamieszkania do S.. Wyjaśnienia oskarżonych w podanym zakresie zasadniczo korespondowały ze sobą wzajemnie i były też zbieżne z pozostałym, pozytywnie zweryfikowanym materiałem dowodowym, zebrany w sprawie w postaci między innymi zeznań świadków i protokołów, sporządzonych przez pracowników ochrony wspomnianych sklepów, którzy na podstawie nagrania z monitoringu, zainstalowanego w przedmiotowych sklepach zaobserwowali fakt dokonanych przez K. M. i P. B. kradzieży.

Niewiarogodne były natomiast wyjaśnienia oskarżonych odnośnie kwestii zaboru wódki K., któremu pierwotnie oboje zaprzeczali. Należy bowiem wskazać, że w świetle wiarygodnych zeznań P. L., jak również zatrudnionego w sklepie przy ul. (...) w S. pracownika ochrony - L. M. rodzaj i ilość zabranego przez oskarżonych alkoholu nie budziła wątpliwości i została ustalona na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji alkoholu oraz następnie analizy nagrania z monitoringu zainstalowanego na terenie sklepu. Ponadto sami oskarżeni ostatecznie wycofali się ze swoich kategoriycznych twierdzeń, mających na celu przekonanie organy ścigania, a następnie Sąd, że nie mieli nic wspólnego z zaborem wódki K., a co za tym idzie – złagodzenie grożącej im odpowiedzialności karnej, oświadczając, że nie są do końca pewni, czy wódka ta znajdowała się wśród skradzionego przez nich towaru, czy też nie. Sąd zatem uznał, że w dniu 15 maja 2014r. oprócz zaboru wódki J. W. dokonali też zaboru wódki K., co jak już wspomniano zostało ustalone na podstawie zeznań wspomnianych świadków oraz utrwalonego w protokole ujęcia sprawców oświadczenia pracownika ochrony odnośnie rodzaju, ilości i wartości skradzionych artykułów.

Logiczne, wewnętrznie spójne i zbieżne z uznanymi za prawdziwe wyjaśnieniami oskarżonych, a co za tym idzie – wiarygodne były zeznania K. L., pracowników ochrony obu sklepów: L. M., M. C. i S. P. oraz kierownika rejonu sklepów (...) – Ł. J., które oprócz wskazania rodzaju i wartości skradzionych artykułów monopolowych dostarczyły także informacji, w jaki sposób ustalono sprawców ich zaboru.

Należy wskazać, że wymienieni świadkowie opisali jedynie zaobserwowane przez siebie okoliczności i nie ma żadnych podstaw dla przyjęcia, aby zeznawali w sposób nieprawdziwy tym bardziej, iż oskarżeni są dla nich osobami obcymi i nie mieli w związku z tym żadnego powodu, aby zeznawać nieprawdę na ich niekorzyść.

Pozostały materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie, a występujący w formie dokumentarnej należało uznać za wiarygodny, ponieważ nie budził żadnych zastrzeżeń Sądu natury faktycznej, bądź prawnej. W szczególności należy do niego zaliczyć dokumenty, dotyczące samych oskarżonych, tj. m. in. ich dotychczasowej karalności oraz opinie sądowo - psychiatryczne, których wywody Sąd już wcześniej uczynił częścią swoich rozważań. Każda z nich została sporządzona przez biegłych posiadających wymagane kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, ich sporządzenie było poprzedzone przeprowadzeniem odpowiednich badań, zaś wnioski w nich zawarte okazały się jasne i logiczne .

Przy braku okoliczności wyłączających winę sprawcy i bezprawność jego czynów, sąd uznał więc, że K. M. i P. B. w dniu 05 maja 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia na terenie sklepu (...) przy ul. (...) w S. 8 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda i wartości 511,92 złotych, jak również w dniu 05 maja 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia na terenie sklepu (...) w P. 8 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda i wartości 511,92 złotych, wypełniając w obu przypadkach znamiona wykroczeń kwalifikowanych z art. 119 § 1 kw.

Sąd w tym miejscu wskazuje, że należało zmienić zaproponowane przez Prokuratora opis i kwalifikację prawną czynu, opisanego w zarzucie 1., albowiem zważywszy na poczynione w toku postępowania dowodowego ustalenia nie sposób przyjąć, że dokonany przez oskarżonych w dniu 8 maja 2014r. zabór wskazanego mienia, był objęty

jednym z góry powziętym przez oskarżonych zamiarem ich dokonania, skoro jak już wspomniano, działali wówczas w sposób zupełnie spontaniczny, decydując się na kradzież alkoholu dopiero w momencie, gdy znajdowali się na terenie poszczególnych sklepów i wykorzystując nadarżającą się okazję ku temu. Wobec powyższego nie sposób zachowań, jakich dopuścili się najpierw w sklepie w P., a następnie na ul. (...) w S. uznać za jeden czyn zabroniony w oparciu o określoną w art. 12 kk konstrukcję czynu ciągłego, dla bytu którego wymagana jest obecność jednego, z góry powziętego zamiaru, towarzyszącego sprawcy przy podejmowaniu każdego z zachowań. W analizowanym przypadku każde to zachowanie stanowiło zatem odrębny czyn zabroniony, przy czym biorąc pod uwagę wartość przedmiotów wspomnianych czynów, które nie przekraczały 1/4 aktualnego minimalnego wynagrodzenia, należało je zakwalifikować jako dwa wykroczenia z art. 119 § 1 kw, a nie jako przestępstwo z art. 278 § 1 kk. W tym miejscu należy wskazać, iż w wyroku nastąpiła w części wstępnej i dyspozytywnej w zakresie daty tego czynu omyłka pisarska, gdyż zamiast 08 maja 2014 r. wskazano 05 maja 2014 r.

Zgodnie natomiast z art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Biorąc zatem pod uwagę, iż z sytuacją taką mamy do czynienia w przypadku wykroczeń, opisanych w zarzucie 1., gdyż karalność tego wykroczenia ustała z upływem 08 maja 2017 r. należało postępowanie o te czyny wobec oskarżonych umorzyć zgodnie z art. 5 § 1 pkt 4 kpow, co też uczyniono w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku.

Nie ulega też wątpliwości, iż w dniu 15 maja 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zabrali w celu przywłaszczenia na terenie sklepu (...) przy ul. (...) w S.6 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda i butelki wódki K. o pojemności 0,5 litra oraz na terenie sklepu (...) w P. 6 sztuk butelek wódki J. W. o pojemności 1 litra każda o łącznej wartości 788, 87 zł, czym działali na szkodę (...) S.A., czym niewątpliwie dopuścili się popełnienia czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Kwalifikacja prawna tego czynu nie budziła żadnych wątpliwości. Oskarżeni bowiem, działając w opisany wyżej sposób dokonywali zaboru cudzego mienia, którego wartość przekraczała 525 zł, a zatem uznanie tego czynu jako kradzieży z art. 278 § 1 kk jest oczywiste. Działanie oskarżonych polegało na dwukrotnym zrealizowaniu znamion tego przestępstwa, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co zdecydowało o przyjęciu w przypadku ujętych w zarzucie 2. zachowań oskarżonych konstrukcji czynu ciągłego, o którym mowa w art. 12 kk. O z góry powziętym zamiarze wskazywał zarówno wyjaśnienia oskarżonego, który twierdził że zamiar dokonania kradzieży w tym sklepie powstał w czasie podróży do S.. Biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, w sytuacji, gdy oskarżeni po sukcesie dokonania kradzieży w dniu 05 maja 2014 r. to bez wątpienia zamiar dokonania kradzieży w taki sam sposób w dwóch tych samych sklepach był uzasadniony, skoro nie przysporzyło to im żadnych trudności.

Jednocześnie należy wskazać, iż oskarżony P. B. dopuścił się jego popełnienia w ramach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk, gdyż jak wspomniano wcześniej był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w C. (...)z dnia (...)r. za przestępstwo z art. 279 § 1 kk (będącego umyślnym i podobnym przestępstwem do tego, jakie popełnił w niniejszej sprawie), mocą którego wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 17.12.2009 r. do 17.06.2011 r., co w prawidłowy sposób zostało odzwierciedlone w zaproponowanych przez oskarżyciela publicznego opisie i kwalifikacji przypisanego oskarżonemu czynu.

W odniesieniu do popełnienia przez oskarżonych tego czynu wspólnie i w porozumieniu, trzeba wskazać, że o działaniu wspólnym można mówić wtedy, gdy każda ze współdziałających osób realizuje część znamion składających się na opis czynu zabronionego, a suma ich zachowań stanowi pełną realizację znamion określonego typu czynu zabronionego, ale także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego popełnionego wspólnie czynu zabronionego, ale wykonywana przez niego czynność ma istotne znaczenie dla popełnienia tego czynu. Do porozumienia między sprawcami może też dojść w każdej formie, nawet w sposób dorozumiany. Współdziałający nie muszą się bezpośrednio kontaktować się ze sobą. Muszą natomiast mieć świadomość wspólnego wykonywania czynu zabronionego, a więc przynajmniej wiedzieć o sobie i zdawać sobie sprawę, że podejmowana czynność składa się na realizację wspólnie wykonywanej całości przedsięwzięcia. Współdziałanie K. M. i P. B., zważywszy na treść

wyjaśnień samych oskarżonych, którzy przyznali się do wspólnego działania w zakresie dokonywanych kradzieży, jawi się zatem jako okoliczność zupełnie oczywista.

Jak już wspomniano, Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonym winy do tak opisanego czynu, będącej niezbędnym elementem odpowiedzialności karnej. Oskarżeni mieli niczym nie ograniczoną możliwość podjęcia właściwej decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem, tym bardziej, że jako osoby wielokrotnie karane za przestępstwa, w tym też przeciwko mieniu, co w szczególności dotyczy P. B., zdawali sobie w pełni sprawę z konsekwencji, jakimi grozi dokonanie przestępstwa kradzieży. Nie zaszła również żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu, zaś społeczna szkodliwość ich zachowania jest znaczna, zważywszy na zamiar bezpośredni w ich działaniu, godzącym w jedno z podstawowych dóbr, chronionych prawem, jakim jest mienie, rozmiar wyrządzonej szkody, która nie była mała oraz fakt, że ich przestępne zachowania były zaplanowane.

Przy wymiarze kary za tak opisane i zakwalifikowane przestępstwo Sąd wziął pod uwagę nie tylko stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonym czynu, ale i ich motywację oraz sposób zachowania zarówno w czasie jego dokonywania, jak i po jego popełnieniu. Sąd uwzględnił również stopień zawinienia oskarżonych.

Zdaniem Sądu okolicznością przemawiającą na niekorzyść oskarżonych był niewątpliwie rozmiar szkody, wyrządzonej ich przestępnym działaniem. Na ich niekorzyść działał także fakt wielokrotnej karalności przed dokonaniem przedmiotowych czynów i to za przestępstwa podobne. W przypadku P. B. dezaprobatę dla jego zachowania potęguje dodatkowo fakt, że działał w warunkach recydywy. Świadczy to o tym, że jest on osobą nad wyraz zdemoralizowaną, za nic mającą obowiązujący porządek prawny. Na niekorzyść oskarżonych przemawia też znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu oraz fakt działania wspólnie i w porozumieniu.

Z kolei na korzyść oskarżonych przy miarkowaniu kary działało to, że przyznali się oni do popełnienia zarzucanych im czynów, a K. M. wyraziła także żal w związku z ich popełnieniem.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż zasadnym będzie wymierzenie oskarżonej K. M. za przypisany jej czyn kary 3 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu, jest to kara współmierna do stopnia zawinienia i adekwatna do rodzaju czynu i jego społecznej szkodliwości. Kara ta z pewnością spełni swoje zadanie – szczególnie będzie oddziaływać prewencyjnie w znaczeniu prewencji indywidualnej oraz ogólnej..

Sąd uznał jednakże za zasadne warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności, albowiem mimo, że jest ona osobą karaną, obecnie prowadzi w miarę ustabilizowany tryb życia, wychowując małe dziecko i nie jest sprawcą wysoce zdemoralizowanym, a zatem zachodzi wobec niej pozytywna prognoza kryminologiczna. Już sama groźba ewentualnego wykonania kary będzie dla niej wystarczająca dla osiągnięcia jej celów, w szczególności w zakresie zapobieżenia popełnienia przez nią kolejnych przestępstw. Zdaniem Sądu okres warunkowego zawieszania wykonania kary w wymiarze 3 lat próby pozwoli zweryfikować to, czy oskarżona będzie przestrzegała porządku prawnego, czy też nie.

Opisane powyżej dyrektywy wymiaru kary doprowadziły Sąd do przekonania, iż przy uwzględnieniu wszystkich omówionych powyżej okoliczności właściwą i spełniającą zarówno indywidualne jak i ogólnoprewencyjne przesłanki dla oskarżonego P. B. będzie kara 5 miesięcy pozbawienia wolności. Będzie to kara adekwatna do jego wagi, stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego działań. W ocenie Sądu kara taka spełni wszelkie cele przed nią stawiane, to jest przede wszystkim w zakresie prewencji indywidualnej. Mianowicie kara ta winna być nauką dla oskarżonego, uświadamiając mu naganność jego postępowania i nieopłacalność popełniania przestępstw. Kara ta będzie działać także w zakresie prewencji ogólnej odstrasżając inne osoby od popełniania przestępstw, szczególnie tak uciążliwych jak te przypisane oskarżonemu. Spełni ona także zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości. Należy w tym miejscu wskazać, że orzeczona wobec P. B. kara pozbawienia wolności nie jest nadto surowa, gdyż Sąd mógł wymierzyć mu nawet karę 7 lat i 6 miesięcy mając na uwadze treść art. 64 § 1 kk oraz art. 278 § 1 kk, a więc uwzględniając fakt, że działał on w ramach powrotu do przestępstwa.

Na poczet tak orzeczonej kary Sąd zobowiązany był zaliczyć okres zatrzymania oskarżonego w dniu 20 maja 2014 r. - zgodnie z art. 63 § 1 kk.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd uznał, iż zasadnym jest orzeczenie wobec oskarżonych solidarnego obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej (...) S.A., wymienionej w punkcie V. części dyspozytywnej wyroku kwoty, odpowiadającej poniesionej przez nią wskutek przestępnego działania oskarżonych stracie.

Sąd zwolnił oskarżoną K. M. od obowiązku poniesienia kosztów sądowych, a to z uwagi na jej trudną sytuację finansową. Obecnie wychowuje ona bowiem małe dziecko i nie jest w stanie podjąć zatrudnienia, które pozwoliłoby jej uregulować należności.

Natomiast na podstawie art. 627 kpk Sąd obciążył nimi P. B. w 1/2 części, co uwzględnia fakt, że jest on osobą młodą i zdolną do pracy, a zatem będzie w stanie osiągnąć stosowne dochody, aby uregulować te należności.

Ponadto Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. i adw. G. K. (2) wynagrodzenie z tytułu udzielonej oskarżonym z urzędu w niniejszym postępowaniu pomocy prawnej, na które składa się opłata za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług z uwzględnieniem liczby terminów rozprawy, na których stawili się ww. obrońcy.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd, zgodnie z regułą wyrażoną w art. 4 § 1 kk zastosował przepisy w brzmieniu obowiązującym w chwili popełnienia czynu z racji tej, iż biorąc pod uwagę rozwiązania, dotyczące między innymi warunkowego zawieszenia wykonania kary (maksymalny wymiar kary umożliwiający jego zastosowanie, okres próby, obowiązki) oraz obowiązku naprawienia szkody, były one względniejsze dla oskarżonych